

nemcsak elegáns. Rettenthetetlen is. Elegánsan és rettenthetetlenül a barátaiért él. Ez biztosan öröksége.

A Közösségben évente zsinatolunk. Úgy, hogy kiadunk egy fakadásfriss szöveggyűjteményt, amihez írásban hozzá lehet szólni. Andi idén nyáron is hozzászolt. Talán egyik utolsó írását idézhetem. Az egyik hívószöveg arról szólt, hogyha az emberiség közös nevezőjébe bekerülhetne a jézusi szeretet, a számlálóban megférhetne egymás mellett akármiféle Credo. Andi ezt válaszolta: "Ösztönösen érzem, hogy ez a felismerés korszakalkotó. Csak ez lehet a jövő útja. A történelem folyamán az igazi misztikusok felzárkóztak a jézusi elképzeléshez és életükkel igazolták, hogy csupán egy a szükséges: tenni az irgalmasság cselekedeteit. A tétel persze kimunkálendő, hiszen a számláló és a nevező között szoros az összefüggés, vagy legalábbis józan ésszel azt kell hinnünk, hogyha valaki hisz a személyes Szeretetlenben, talán többet és jobbat tud nyújtani embertársainak. "S most jön az elegancia: "Gyakorlatilag persze tömegével hozhatók az ellenpéldák is" Alighanem édesapjára, ateista barátaira gondolt itt. Majd folytatja: "Nem is kell törekednünk közös Credo-ra? De igen, csak 'agnosztikus' módon, azaz végtelen szelídséggel, hiszen látásunk szükségképpen tükör általi, rész szerinti, homályos."

Ez is öröksége. Katolikus elegancia ez, Babits katolikusságának értelmében: "Én katolikus vagyok, azaz hiszek a nemzeteken felülálló, egész világnak szóló katolikus igazságban. Másszóval: hiszek igazságban, mely túl van politikán, életünk helyi és pillanatnyi szükségletein: az én egyházam nem nemzeti egyház".

"Szelíd kísértet lennék én nagyon" —írta magáról Juhász Gyula. Andi szelíd kísértet sem lesz. Tiltaná eleganciája, mert tudja barátairól, hogy visszajelzései nélkül sem bizonytalanodnak el az Úton, melyet együtt jártak Vele. Hogy hogyan, nem tudhatjuk: de valahogyan majd tovább dolgozik velünk odaátról is. Segít Jézusnak helyet készíteni barátainak? Elkészíti az odafenti nyaralásra a harapni- és innivalót s leoszt előre, elnézésünket kérve, hogy kimaradt idén a nyári bridgepartikból? Besegít nekünk, hogy megvalósuljon a Közösségben — amiről szintén írt a nyáron — az "örökimádás" vagy az a Karitász Mű, melybe a múlt ősön belefogott, de nem sikerült tető alá hoznia: Nem tudom. S ez is benne van abban az irdatlan tengerben, amit mind-mind nem tudunk.

Dehát ez nem is a tudás, hanem a bizonyágtétevés órája, ami kevesebb és ugyanakkor több is, mint a tudás.

Tegyük tehát. Andival együtt is: "A mi hazánk a mennyben van. Onnan várjuk Jézust. Ő átalakítja gyarló, akár rákszaggatta testünket is, és hasonlóná teszi a maga megdicsőült testéhez."

Andikánk, a tiéd már átalakult. Ami pedig itt maradt belőle, tápláljon az is: "legyen televény földje a fának, s ágya száz új ibolyának". Ámen

KÖNYVAJÁNLÓ

A MÜNCHENI KÓDEX OLVASATA

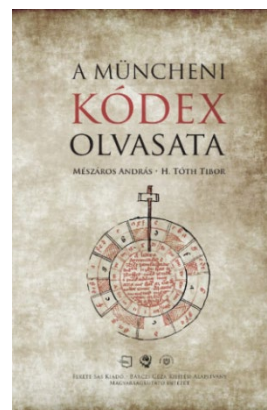
SZERKESZTŐ: MÉSZÁROS ANDRÁS

„A most megjelenő kötet az Olvasó a Müncheneri kódex (Tatrosi másolat, Jászay-kódex) néven ismert nyelvemlékünk hiteles, pontos és teljes olvasatát veheti kezébe. Első főnmaradt anyanyelvű naptárunkat és evangéliumfordításunkat mintegy 600 éve magyarították, feltehetőleg a szerémségi Kamoncban. A fordítás szövegének másolatát Néméti György készítette 1466-ban a moldvai Tatrosban.

A kódex korábbi, Szabó T. Ádám által készített, 1985-ben megjelent olvasata az *e* hangok jelölésbeli különbségeit figyelmen kívül hagyta; ez az új kritikai olvasat viszont teljes mértékben érvényre juttatja a kódex nyelvtörténeti szempontból is kiemelkedő jelentőségű sajátosságát: a zárt és a nyílt *e* hangok megkülönböztetését. Ez a jelölés az ún. Huszita Biblia három kódexe közül kettőnek, a Bécsi és a Müncheneri kódexnek egyedülálló különlegessége. Az olvasat az eredeti kézirat mellett Nyíri Antal és munkatársai betűhű kritikai szövegkiadására, illetőleg a kódex magyar–latin szótárára támaszkodik, és a mai helyesírás alkalmazása ellenére

(hangok, értelmezést megkönnyítő hangkapcsolatok, értelmesség központozás) hüen követi a kódex kéziratának minden betűjét és hangját.

A kötet közreadásával a kódex szövege mindenki számára elérhetővé és viszonylag könnyen olvashatóvá

válik. A nyelvemlék olvasatát előszó és bevezetés, magyarázó jegyzetsor, valamint a nyelvjárási jellemzők áttekintésével induló bőséges szójegyzék és a nyelvemlék zárt *ë*-zésének rendszerét részletesen bemutató függelék egészíti ki. A szerkesztők e munkával is felhívják a figyelmet nyelvemlékeink alapos megismerésének és feldolgozásának fontosságára.”

KOVÁCS LÁSZLÓ:

A VALLÁSTIPRÓ — MINIDRÁMA —

(Történik a kommunista önkényuralom idején)

A krisztus-szakállas

RIKKANCS: (aluljáró bejáratánál, kezében újságok, kiabál) Szenzáció! Óriási szenzáció! Jézus Krisztus az EMKE aluljáróban! Szenzáció!

PAP: (pénzt kotor elő) Kérek egy újságot!

RIKKANCS: Nem az újságban. Ott lenn az aluljáróban. Az aluljáróban a szenzáció!

PAP: (rohan, nyakát nyújtogatja, megtorpan) Ott van... Igen, Ő az... Farmerban... (számol) Egy, kettő, három... tizenegy rongyos... Az apostolok... (törtet)

RIPORTER I.: (kezében tábla: „Esti Hírlap”, összeütközik a pappal) Szabad! Szabad! Itt az Esti Hírlap munkatársa!

RIPORTER II.: (magnó, mikrofon, kaiapján felirat: „Magyar Rádió”, nekimegy a papnak) Elnézést! Elnézést! Uram, ne tolakodjék, én a Magyar Rádiótól vagyok!

PAP: (ingerülten) Ki tolakszik? Mag^o jött nekem.

TÉVÉS I.I.L: (kamera, kábelek, egyik a pap elé áll a kábelt húzva) Vigyázat!

PAP: (félrelöki) Engedjen!

TÉVÉS II.: (odaszól társának) Halló, Jack, nem tudod ki ez az ürge? Széttépi a tyúkbeleinket!

PAP: (nekitámad) Ha tudni akarja, pap vagyok! És így is több közöm van Jézushoz, mint maguknak. Engedjen! (áttörve a tömegen Jézushoz és a tanítványok elé kerül)

A TIZENEGY: (szorosan egymás mellett, nézelődnek, hol Jézusra, hol a tömegre figyelnek)

JÉZUS: (megköszörüli torkát, tüzesen szól) Folytatom... Boldogok vagytok, ha miattam szidalmaznak és üldöznek titeket, és hazudozva minden rosszat fognak rátok...

PAP: (a lendülettől Jézusnak esik) Bocsánat, Mester!

JÉZUS: (elhallgat, felállítja a papot, ránéz) Mit akarsz?

PAP: (hebeg) Hogy mit akarok? Mit is akarok?

(hirtelen) Tudom már. Gyere, gyere velem. Éppen jókor jöttél. Gyere a templomba, ott a helyed. A püspök úr nagy ünnepi misét celebrál. Rengetegen lesznek ott. Mind a te híveid. Gyere! (próbálja kivonszolni a tömegeből, a feljáró felé)

JÉZUS: (könnyedén kiszabadítja karját a pap markából) Várj! (tagolva) Mi az, hogy templom?

Mi az, hogy templom?

PAP: (döbbenet néz rá) Mester, hát nem tudod? (magyaráz) Gondolj csak vissza a jeruzsálemi templomra. Olyan. A főváros legnagyobb temploma. A Bazilika. Öt zajlanak az országos ünnepek, főpapi misék...

JÉZUS: (közbevág) Nem megyek.

A TIZENEGY: (összenéznek, némán helyeselnek) Nem megy.

EGY NŐ: (a tömegeből felszisszen) Nem megy?

EGY FÉRFI: (morogva) Mi az, hogy nem megy?

PAP: (magyarázkodva) Miért nem, Uram? Ez a templom nem Kaifásé, hanem a Te templomod. Millió van szerte a világon. Neked építették.

JÉZUS: (rámered) Én, milliomos háztulajdonos? Nekem millió házam van, akinek nem volt hová fejem lehajtani?! (villámokat szór)

PAP: (nem enged) Hiába szór villámokat a szemed. Meg kell értened! Most már meghaltál, mi több, fel is támadtál, hát megillet...

JÉZUS: (felkiált) A templom kárpitja kettéhasadt azon a Pénteken. De azt még az a számarai asszony is tudta, aki bizony nagy k... volt, hogy Lélek az Isten és Lélekben kell őt imádni...

PAP: (közbevág) Nem úgy van az, Uram! Ellentmondásba keveredsz! Hát te is jártál templomba, már tizenkét éves korodtól...

JÉZUS: (a tömeg fölé terjeszti kezét) Az emberek miatt, akikhez Atyámtól küldtettem.

EGY FÉRFI: (karján egy kisgyerekekkel bekiabál) És a templomaiddal mit csináljunk?

JÉZUS: Van lakásod?

EGY FÉRFI: Egy albérlet öt gyerekkel.

JÉZUS: Költözzetek be a házamba. Azt mondták, enyém!... Nekem nem kell. Mindig is elég volt egy konyhaasztal, hogy ezekkel (a Tizenegyre mutat) ott leülhessek... (prófétai emelkedettséggel) Bizony, bizony mondom nektek, adjátok oda a templomokat, mert ti is úgy jártok, hogy leomlik templomotok és kő kövön nem marad...

PAP: (témát vált) Mester, úgy látszik most rossz passzban vagy a templomot illetőleg, de a püspök úr...! (jelentőségteljesen) A püspök úr...!

JÉZUS: (értetlenül) Mi az, hogy püspök?

Mi az, hogy püspök?

PAP: (bámul)